కథకు మూలం

"ఏమండీ..."

....

"మిమ్మల్నే..."

....

"అయ్యో మాటాడరేమండీ..."

"ఊఁ...ఏమిటే..."

"అప్పుడే నిద్రేనా?..."

"ఆ నిద్రే...ఏం?"

"ఏమన్నా కబుర్లు చెప్పండి..." గారాలగా అడిగింది శకుంతల.

"నిద్రొస్తోంది...నన్ను చంపకు" ఒత్తిగిలి పడుకున్నాడు శేఖర్.

"ఇంకా తొమ్మిదిన్నరైనా కాలేదు! అప్పుడే నిద్రేమిటండీ!"

"ఏం చెయ్యమంటావు చెప్పు. ప్రొద్దున్న లగాయతు సాయంకాలందాకా కొట్టుకొని కొట్టుకొని వస్తాం...పక్కమీద చేరడంతోటే నిద్ర ముంచుకువచ్చేస్తుంది."

"అబ్బ...మేం మాత్రం పొద్దస్తమానూ ఏ పని చెయ్యటంలేదా...ఇంట్లో వున్న ఆ రాత్రిపూటయినా సరదాగా మంచీ చెడూ మాట్లాడరూ..." శకుంతల మూతి ముడుపులు మొదలు పెట్టింది.

"ఏం చెప్పమంటావు చెప్పు పోనీ...చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తాను ఏమైనా కబుర్లు."

"నాతో చెప్పడానికి మీకేమీ వుండవు. మా అక్కయ్య మొగుడు ఎన్నో కబుర్లు చెబుతాడు...ఇంకా దానికే విసుగు. మాతో మాటాడ్డానికి మీ నోరు తెరవబడదు కానీ ఊళ్ళోవాళ్లతో మాట్లాడమంటే ఇల్లే మర్చిపోతారు." కోపం వస్తోంది శకుంతలకు.

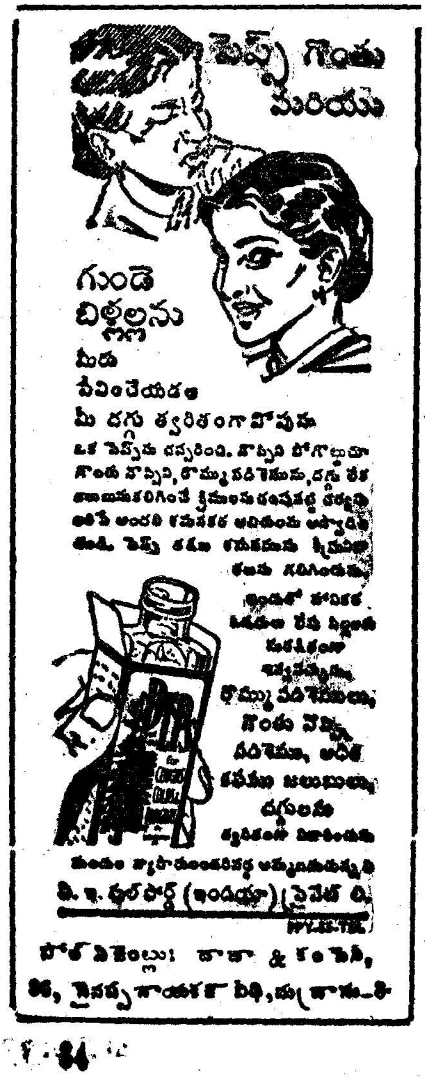

"శ్రావణి"

"నీతో ఏం కబురు చెప్పాలా అని ఆలోచిస్తున్నా...ఏమీ తట్టడంలేదు..." ఆకాశంకేసి చూస్తూ అన్నాడు శేఖర్.

"అవును ఇంట్లోవాళ్ళంటే అలాగే వుంటుందిలెండి...మొన్న ఆ శశి...ఇందిరవాళ్లు వచ్చినప్పుడు పోనీగదా అని పరిచయం చేస్తే నేను వాళ్ళతో మాట్లాడ్డానికి కాస్తయినా సావకాశం ఇవ్వలేదు సరిగదా...గంటల తరబడి వాళ్ళను......" ఏదేదో అనబోతూండగా...

"అవునే కొత్తవాళ్ళతో అయితే ఏదైనా వుంటుంది మాట్లాడ్డానికి...నీకూ నాకూ ఏముంది...?"

"ఎప్పుడూ ఇంతే మీరు...మరి మా అక్కయ్య మొగుడుకు ఎక్కడనుంచి వస్తాయి కబుర్లు..."

"అవును వాళ్లు ఒకళ్ళకొకళ్లు పెళ్లినాటి వరకు కొత్త. అందుకే ఒకరికి తెలియని విషయాలు ఒకరు చెబుతారు. నువ్వూ నేనూ చిన్నప్పటినుంచీ ఒకచోట పెరిగాము... ఇంకేముంది. అన్ని విషయాలు ఇద్దరికీ తెలుసునూ..."

"ఆఫీసు విశేషాలేమైనా చెప్పకూడదా...?" అమాయకంగా అడిగింది శకుంతల.

"ఆఁ...అయితే వుండు...ఆఫీసు కాదు గాని...ఈరోజు బస్సులో వస్తూంటే చిన్న గమ్మత్తు జరిగింది...ఆడవాళ్ళ సీటులో ఇంకొకరికి కాళీ వుంది. కాన్ని పక్కబోతూంటే నేనే కూచున్నా ఆ అమ్మాయి ప్రక్కన. నిజంగా ఎంత బాగుందనుకున్నావు...ప్రక్కన కూర్చుని ఏదో ఆలోచిస్తూ...దిగవలసిన మన బస్సు స్టాపు మరచిపోయి ముందుకు వెళ్లిపోయేను... అంటే ఆ అమ్మాయికూడ అక్కడే దిగింది కాని..."

"అబ్బా చాల్లెండి...మీ మొగాళ్ళెప్పుడూ పరాయి ఆడది అంటే కొట్టుకుపోతారు..." శకుంతల కోపగించి తిరిగి పడుకుంది.

"మరయితే ఇలాటి కబుర్లొద్దా?" లోలోపల నవ్వుకుంటూ అన్నాడు శేఖర్.

"అక్కర్లేదు......ఏదైనా సినిమా కథ చెప్పండి..."

"ఏం సినిమాలులెస్తూ...అంతా మామూలు కథలే...ఇద్దరమ్మాయిలు ఒకే అబ్బాయిని ప్రేమిస్తారు. చివరకు ఒకరు త్యాగం చేసి వేరొకరు సుఖిస్తారు... మధ్య ఏవో రాక్ అండ్ రోల్ డాన్సులు...వగైరా... అంతే"

"కథకూడ చెప్పడంచేత కాదు కాబోలు మీకు...రాసెయ్యమంటే పుస్తకాలే నిండిపోతాయి"

"అన్నట్లు...ఆఁ రేపేం వండుతావు!"

"రోజూ వండుతాను తెస్తురూ......" విసుగ్గా అంది శకుంతల

"మరి కబుర్లు చెప్పమన్నావు కాదుటే"

"ఇవేనేమిటి కబుర్లు......ఇంక చాలు" కోపంగా అటేసి ముసుగుబిగించింది శకుంతల

శేఖర్ కూడ నిశ్శబ్దంగా నిద్రపోయేడు.

* * *

ఆకాశంకేసి చూస్తూ పెన్ను నోటికి తగిల్చి ఆలోచిస్తున్నాడు నారాయణ తన నాతి ముందుకెలాగవెళ్లాలో తెలియక.

"ఏమిటిరా ఆలోచిస్తున్నావు? ఏవో రాస్తున్నట్టున్నావే" అంటూ గిరి నారాయణ వ్రాసిన కాగితాలను చూశాడు. "ఓహో అన్నట్లు నువ్వు కథకుడివికదూ, ఇంతకూ ఏం కొంపమునిగింది చెల్లాచెదరి కాగితాలు ముందేసుకుని కూర్చున్నావు. ఏదైనా

...టానికొన్ని! మూలం ఎవరైనా ఉన్నారా?" గిరి ప్రశ్నలవర్షం కురిపించాడు.

"మూలం ఎవరూ లేరు. నేనే మూలం."

"అయితే కథ సగంలో ఆపేశావు? ఎలా ముగించాలో తెలియకనా?"

"కాదురా..." నారాయణ సరిగ్గా సమాధానంకూడ చెప్పలేదు.

'ఇంక చాలే తరువాత రాద్దువుగాని భోజనానికి లే. ఆఫీసు టైమవుతూంది' గిరి అన్నాడు.

"ఈరోజు భోజనం చెయ్యను రా. ఆఫీసుకు సెలవు పెట్టేద్దామనుకుంటున్నాను."

"ఎందుకు చెయ్యవు భోజనం? ఏమిటి విశేషం? కాను, మీ ఆవిడ కనుపించదేం?" గిరి వంటింట్లోకి వెళ్ళాడు. సరోజ కోసం చూశాడు. కాని ఆమె కనుపించలేదు. పడకగదిలో [illegible] పడుకునివుంది.

"ఏమమ్మా సరోజా! ఇదేమిటి పొద్దున్నే [illegible]గదిలోనూ వాడు వరండాలోనూ [illegible] విశేషం? వంట పనయిందా?"

"ఆ...అయిందన్నగారూ" సరోజ ముభావంగా సమాధానం చెప్పింది.

"మరి లేచి వాడికి భోజనం పెట్టొచ్చుగదూ...ఆఫీసు టైమవుతూంది..." గిరి [illegible]లో అన్నాడు.

"నేను పెట్టనన్నానా...ఆయన రాకపోతే నన్నేం చెయ్యమంటారు?...నా పని ముగించుకొని నేను పడుకున్నాను."

"బాగుందమ్మా...ఏరా నారాయణా లే భోజనానికి."

"అది వచ్చి పిలిస్తేనా...రోజూ 'భోజనానికి లేవండి వంటయింది' అని చెప్పేది" ఈ రోజు ఎందుకు పిలవలేదో కనుక్కున్నావా?..." నారాయణ గిరితో అన్నాడు.

"బాగుందిరా మీ యిద్దరితోనూ... అమ్మా సరోజా...వాడిని భోజనానికి [illegible] చెప్పలేదూ...?"

"ఆయన భోజన విషయం, ఆఫీసు విషయం నాకు తెలియదూ... నేను రమ్మని చెప్పాలాండి అన్నగారూ...!" సరోజ [illegible]ంలో తలదూర్చి చెప్పింది.

"ఇంతకూ మీ యిద్దరి పట్టుదలలు చూస్తుంటే వెనుక ఏదో భాగోతం వున్నట్టే [illegible]స్తూంది. వాడూ నువ్వూ కూడ నేను [illegible]ట్లు వినకపోతే నేనెందుకూ ఇక్కడికి? నాకు టైమవుతూంది. మీ ఆలూ మగల [illegible]లో తలదూర్చేనంటే చాలా ప్రమాదం [illegible] తెచ్చుంటుంది. నే వెళ్ళొస్తారా నారాయణా" గిరి బయలుదేరాడు.

"ఆగు గిరీ! ఈ కథ కొంచెం [illegible] చెయ్యరా వెళ్ళేటప్పుడు..." నారాయణ గిరికి కథ అందించాడు.

"అయితే ముగించేశావా?...ఇంకా సశేషం అని అంటే చెప్తేవేం?..."

"కాదు మరి యింకా పూర్తి కాలేదుగా...కథ..." నారాయణ చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

"ఏం కథ?...ఏది అన్నగారూ...ఇలా ఇవ్వండి...ఆ కథ నన్ను చూడనివ్వండి... మళ్ళీ ఏం కొత్త సంఘటన వచ్చిపడింది ఈయన కథకు?..." అంటూ పడుకున్నదల్లా వచ్చి గిరి చేతిలోని కథను తీసికొని చూసింది...ఆమెలో ఎక్కడలేని పౌరుషం ప్రవేశించింది.

"అయిందీ...యిదికూడ కథై కూర్చుందీ. ఇలాగ ఛస్తున్నానండీ అన్నగారూ ఈయనతో...ఏదైనా మాటనుకోవడం భయం...వారం తిరక్కుండా అది ఏ పుస్తకంలోనో ఎక్కి కూచుంటుంది. ఈయనతో వేగడం కష్టంగానే వుంది," అంటూ నారాయణ ముఖంలోకి చూస్తూ ఆ కథ చించేసింది సరోజ.

గిరికి ఏమీ అర్థం కావడంలేదు. భార్యాభర్తల ముఖాల్లోకి తెల్లబోయి చూస్తున్నాడు..."ఏమిటిరా నారాయణా! మీ గొడవ నాకేమీ అర్థం కావడం లేదు."

"అః...నిన్న రాత్రి నేనూ...మా ఆవి..." చెప్పబోయాడు నారాయణ.

"ఇంక చాల్లెండి...చెప్పకోవడం కూడానా...భోజనానికి లేవండి. ఆఫీసుకు టైమవుతుంది..." విషయం పూర్తిగా చెప్పనీయకుండా తగవు పరిష్కారం చేసింది సరోజ.

"నారాయణ నవ్వుతూ—"ఆః...అలా దారికి రా...వుండరా గిరి వస్తాను...ఇద్దరం కలిసి పోదాం."

"నేనెందుకుండాలి...నాకు మీ గొడవేమిటో పూర్తిగా ఎందుకు చెప్పలేదు?" కోపాన్ని అభినయించాడు గిరి.

"ఏమీ లేదురా...నేను వ్రాసిన ఈ కథకి మూలం నిన్న రాత్రి నేను నా భార్యా! శకుంతల—సరోజ, శేఖర్—నారాయణ... దానికి ముగింపు ఇప్పుడు జరిగింది...అసలు అదెలా ముగుస్తుందో తెలియకనే 'సశేషం' అని వ్రాశాను." గట్టిగా నవ్వుతున్నాడు నారాయణ.

"బాగుందమ్మా సరోజా...కబుర్లు చెప్పలేదని...ఇంత పట్టుదలా...!" గిరి నవ్వుతూ అంటే సరోజ ఉడికిపోయి కళ్ళలో నీళ్ళు తెచ్చుకుంది. ★